

Sindbad Marinarul

Tatăl lui Sindbad era un negustor bogat și respectat, lăsându-i la vremea sa o moștenire foarte mare. Fiind un tânăr nesăbuit, Sindbad cheltui rapid o mare parte din ea. Iar, când își dădu seama care sunt consecințele, folosi ce-i mai rămăsese din moștenire pentru a cumpăra mărfuri.

În curând porni împreună cu alți negustori într-o călătorie pe corabie spre India, prin Golful Piersic.

În timpul călătoriei Sindbad își vându mărfurile pe care le avea.

Dar, într-o zi vântul încetă să mai bată și corabia se opri. Erau în apropiere de o insulă nu prea mare. Sindbad împreună cu câțiva negustori au debarcat. Imediat ce au călcat pe insulă, aceasta începu să se cutremure. Apoi întreaga suprafață se ridică și se arătă silueta întunecată a unei balene uriașe, pe care călătorii o treziseră și erau în pericol de moarte. Balena se cufundă în adâncurile mării, iar Sindbad se agăță de o bârnă și, ținându-se strâns de ea, pluti în derivă o zi și o noapte.

Plutise cât plutise Sindbad până când, aruncat de valuri, nimeri pe un țărm sălbatic și stâncos. El merse până la o pajiște, unde văzu mulți cai frumoși. Călăreții îl duseră la maharajahul ce stăpânea acel ținut. Sindbad îi povesti despre toate prin câte trecuse, iar el se purtă binevoitor față de călător.

– Ești binevenit să rămâi aici cât dorești, zise maharajahul. Poate vei primi vești de la tovarășii tăi de drum.

